

तुभ्यं नमः अस्तु उप उपचयो वृद्धिश्च तेऽस्तु । चकारावन्योन्यसमुच्चयार्थौ । नम-
उपशब्दाभ्यां यज्ञस्य यदतिरिक्तं यच्च न्यूनं ज्ञातं तत्पूर्णं ज्ञायते । तथा च श्रुतिः ।
स यदतिरेचयति तन्नमस्कारेण शमयति अथ यदूनं करोत्युप चेति तेन तदन्यूनं
भवतीति । किं च । यज्ञस्य शिवे संतिष्ठस्व अन्यूनातिरिक्तं यज्ञं कुर्वित्यर्थः । यद्वै
यज्ञस्यान्यूनातिरिक्तं तद्विषं तेन तदुभयं शमयतीति श्रुतिः । मे मम स्वित्ते संति-
ष्ठस्व । साधु इष्टं स्वित्ते । शोभने यागे तिष्ठसि प्राप्तिं कुर्वित्यर्थः ॥ ११ ॥

V. a. अग्नेऽद्व्यायोऽशीतम पाहि मां दिव्योः । पाहि प्रसित्यै । पाहि दु-
रिथ्यै । पाहि दुर्द्वान्याऽअविषं नः पितुं कृणु । सुषदा योनौ स्वाहा
वाह ।

b. अग्नये संवेशपतये स्वाहा ।

c. सरस्वत्यै यशोभगिन्यै स्वाहा ॥ २० ॥

का° [३. ७. १७.] सुकसुवं प्रगृह्णात्यग्नेऽद्व्यायविति । दभोतिः हिंसाकर्मा [निघ°
२. ११.] । आयुरिति मनुष्यनाम [निघ° २. ३.] । अद्व्योऽनुपहिंसित आयुर्मनष्यो
यज्ञमानो यस्य सोऽद्व्यायुः । अश भोजने । अश्नाति भुङ्क्ते इत्यशी । यदा अशू
व्याप्तौ अश्रुते व्याप्नोतीत्यशी । अतिशयेनाशी अशितमः । दीर्घश्छान्दसः । हे अ-
द्व्यायो अहिंसितयज्ञमान हे अशितम भोक्तृतम यदा व्यापकतम । हे अग्ने गार्ह-
पत्य मा मां दिव्योः वज्रात्पाहि । शत्रुप्रयुक्ताद्वज्रसमादायुधान्माम्पाहि । दिव्युरिति
वज्रनाम (19b.) । प्रसित्यै प्रसितेर्वन्धनहेतुभूताज्जालान्मा पाहि । प्रसितिः प्र-
सयनात्तत्तुर्वा जालं वेति यास्कः [निरु° ६. १२.] । दुष्टा इष्टिर्दुरिष्टिः अशास्त्रीयो
यागः । तस्मान्मां पाहि । दुर्द्वानी । अदनमद्वानी । दुष्टा अद्वानी दुर्द्वानी दुर्भा-
जनं ततो माम्पाहि । चतुर्थः पञ्चम्यर्थे । भीत्रार्थानामिति [पा° १. ४. २५.] पञ्च-
मी । किं च नोऽस्माकं पितुमन्नमविषं कृणु हविर्विषरहितं कुरु । योनिरिति
गृह्णाम [निघ° ३. ४.] । सुष्टु सद्यते स्थीयते यस्यां सा सुषदा । तस्यां सुषदा वि-
भक्तेराकारः । सम्यगवस्थानयोग्ये गृहे मां स्थापयेति शेषः । यदा गृहे स्थितानां
नोऽस्माकं पितुमविषं कुरु । स्वाहा वाडिति पदे व्याख्याते ॥ का° [३. ७. १८.]